

KAMELI GAMALIELIN KIPEÄ JALKA

Olipa kerran, keskellä valtavaa hiekka-aavikkoa, kaunis keidas. Keitaalla välkkyi virkistävä vesilammikko, huojuivat vihreälatvaiset palmut, ja siellä asusti pienissä savimajoissa ihmisiä kotieläimineen. Eräässä somassa majassa asui ihmistensä kanssa kirjava Pökö-kissa. Se vietti oikeita kissanpäiviä lekottelemalla auringossa, jahtaamassa hiiriä, perhosia ja milloin minkäkinlaisia öttiäisiä. Lammikossa uiskenteli pikkuisia kaloja, ja myös verijuotikkaita eli iilimatoja. Niitä Pökö kävi välillä silmäilemässä, mutta ei tohtinut kastella tassujaan, mitä nyt vaaleanpunaisella kielellään lipitti hieman raikasta lammen vettä janoonsa.

Kamelikaravaani ajajineen saapui pitkänpitkältä matkalta aavikon toiselta puolelta toiselle puolelle keskimatkan vehreälle keitaalle. Gamaliel- niminen kameli oli saanut suuren suuren kaktuksen piikistä jalkaansa naarmun polven alapuolelle. Matkalla oli ollut raju hiekkamyrsky, eikä Gamaliel nähnyt, että käveli aivan kaktuksen vierestä. Nyt jalkaan koski ja haavaa kirveli. Turvonnutkin jalan haavakohta oli. Keitaan lammikossa uiskenteli eloisa iilimato, verijuotikas Juuso lili. Väsynyt kameli nilkutti ajajansa kanssa vesilammikolle juomaan ja kahlasi litsis lätsis loiskis läiskis syvemmälle viileään veteen, jotta kirvelevä haava puhdistuisi ja vesi rauhoittaisi kipua. Juusopa huomasi tämän ja luiskis, luikahti vikkellästi kamelin jalan viereen, plups, tunki päänsä haavan viereen ja alkoi imeä verta pontevasti. Gamaliel ei huomannut ollenkaan, mitä tapahtui. Se vain glunk glunk juoda klunksutti virvoittavaa vettä litrakaupalla.

Pökö loikoili pitkin pituuttaan majansa vieressä pensaikon varjossa, kun se näki kamelikaravaanin tulevan ja sipsutteli siroasti pehmoisilla tassuillaan lähemmäs katsomaan. Se tiesi saavansa ihmisiltä rapsutuksia ja joskus pienen herkkupalankin, esim. kuivattua lihaa, nam. Vaan mitäs nyt, yksi kameli seisoj vedessä tavallista kauemmin. Uteliaasti Pökö peräti loikki kissojen tavalla lähemmäksi. Sehän on Gamaliel, vanha tuttu! Gamaliel tuli pois vedestä juotuaan tarpeeksi. Pökö kihnutti itseään tutun kamelin jalkaan, ja huomasi juotikkaan pullottavan jalassa haavan lähellä.

”Miau, Gamaliel, vanha veikko! Sinullapa on iilimato jalassasi!” Pökö jutteli ja katseli korkealla yläpuolellaan keikkuvan kamelin pään suuriin, lempeisiin silmiin. Gamaliel laski päänsä liki kisuja, ja puhui lörppähuulillaan

kamelinmaisesti lerputellen; ” Tervehdys, Pökö, hauska tavata sinua, pitkästä aikaa. Kerropas minulle, mikä kumma on ilimato. Onko se vaarallinen?”

”Miumau, Ei se ole yhtään vaarallinen. Kuulin ihmisten puhelevan, että ilimatoja käytetään parantamaan kaikenlaisia vammoja. Niiden suusta kuulemma erittyy semmoisia aineita, jotka puhdistavat ja lääkitsevät.” ”No sittenhän minulle käy hyvin, kun satuin saamaan tosi kipeän naarmun jättimäisen suuresta kaktuksenpiikistä. Jalkaani on jomottanut ja juilnut, kirvellyt ja kolottanut koko loppumatkan, En voinut kävelläkään kunnolla, linkuttanut olen. Jäimme viimeiseksi ajajani kanssa. Onneksi hän on mukava mies eikä sättinyt ja piiskannut minua., antoi ontua rauhassa.”

”Miau, joko kipu hellittää?” Pökö kysyi ja katseli, kuinka Juuso lili paisui paisumistaan, oikein pulleaksi ilimadoksi. Kun se oli aivan täynnä, se vetäisi päänsä pois kamelin jalasta ja tipahti rantanurmelle. ”Kiitos, kiitos hyvästä ateriasta. ”Kiitos itsellesi, minun jalkaani ei enää kirvele, juili eikä kolota. Sinä olet oikea lääkäri!” Gamaliel kiitteli ja kehui pikkuruista verijuotikasta. Pikkuriikkinenhän se oli paksunakin suuren kamelin vierellä! ”Nyt minun kyllä pitäisi päästä takaisin lampeen. Voisiko joku auttaa asiassa?” Juuso kyseli. ”Miau, minä voin!” Pökö maukaisu ja otti varovasti Juuson suuhunsa ja sipsutteli veden partaalle. Nyt sen oli pakko kastella tassunsa, mutta mitäs siitä, kun Juuso oli niin hienosti auttanut hänen ystäväänsä! Sievästi Pökö sai Juuson veteen ja palasi rannalle ravistelemaan tassunsa kuiviksi. ”Kameli Gamaliel ja Pökö-kissa astelivat kumpikin tavallaan toisten kameleiden ja ihmisten luokse. Juuso lili uiskenteli tyytyväisenä lammikossaan, ja ajatteli: ” On kyllä Jumala, kaiken Luoja ihmeellinen. Minä, pienen pieni Juuso lili voin auttaa ison isoa Gamaliel-kamelia!Meillä on jokaisella oma tehtävämme.

Sen pituinen se.

